

בעניין:

הדס שטייף ת.ז. 053527107

ע"י ב"כ עוה"ד אריאל שמר ו/או צבי גלמן
ו/או דן שבל ו/או אחי
ממשרד אריאל שמר, גוטרמן, גלמן ושות'
מרח' דניאל פריש 3, תל אביב
טל': 03-6091001; פקס: 03-6091002

התובעת;

- נ ג ד -

1. מדינת ישראל – משרד הביטחון- גלי צה"ל
2. שירלי אנגלרד – פרקליטת מחוז מרכז (אזרחי)
באמצעות פרקליטות מחוז מרכז - אזרחי
בית קרדן, דרך מנחם בגין 154, תל אביב
ת"ד 33260, תל-אביב 6492107
טל: 073-3736262; פקס: 02-6468017
דוא"ל: mazkirut-merkaz-ezra@justice.gov.il

הנתבעת;

סעדי התביעה: סעד הצהרתי, צו עשה, פיצוי עונשי.

סכום התביעה: 500,000 ₪.

הוגש ביום 18.12.2022 ונדחה בשל סיווג אגרה שגוי
מוגש בשנית בהתאם להוראות בית הדין הנכבד

כתב תביעה

א. כללי

1. התובעת תהא מיוצגת על ידי באי כוחה ממשרד אריאל שמר, גוטרמן, גלמן ושות', אשר כתובת משרדם דלעיל תשמש ככתובת למסירת כתבי בי-דין בהליך זה.
2. כל הטענות שנטענות ו/או מאוזכרות בכתב תביעה זה נטענות ו/או מאוזכרות באופן מצטבר או משלים או חלופי, הכל לפי תוכן הדברים והקשרם.
3. התובעת שומרת לעצמה את הזכות לתקן ו/או להוסיף ו/או למחוק מכתב תביעה זה פרט או פרטים כלשהם, ככל שיתקבל מידע נוסף הקשור לתביעתה ככל שיעלה הצורך.

4. למניעת ספקות, תביעה זו מוגשת בעילה המסוימת העשויה להתיישן. התובעת שומרת על זכותה להגיש תביעה נוספת עבור סעדים נוספים בגין עילה זו ועילות אחרות, ואין בהגשת תביעה זו כדי להוות ויתור על זכות מזכויותיה של התובעת שלא באה לידי ביטוי בתביעה זו. לפיכך, מתבקש בית הדין הנכבד ליתן לתובעת רשות לפיצול סעדים בהתאם לסעיף 26(ג) לתקנות בית הדין לעבודה (סדרי דין), תשנ"ב-1991.

ב. הצדדים לתביעה והעובדות בקליפת האגוז

5. התובעת הינה עיתונאית בתחנת גלי צה"ל המועסקת על ידי הנתבעת, באמצעות משרד הביטחון, מזה 33 שנים.

6. הנתבעת 1 (להלן: "הנתבעת" או "המדינה") היא מדינת ישראל-משרד הביטחון, המנהלת – בין היתר – את מערכת גלי צה"ל.

7. הנתבעת 2 היא הממונה שקיבלה את ההחלטה להתנכל לתובעת, כפי שיפורט להלן.

8. בשנות עבודתה, ביצעה התובעת את עבודתה נאמנה, במסירות ובאופן מקצועי וראוי, חשפה פרשיות בעלות ערך ציבורי אדיר, וזכתה להערכה רבה.

9. גם בפרשה שבנדון, פעלה התובעת כנדרש ממנה, טיפלה בנושא הרגיש בצינורות המקובלים ואף הגישה תלונה על מקרה השחיתות החמור.

10. המדינה עשתה שימוש ונהנתה מפירות מעשיה של התובעת פעמיים: פעם אחת, כאשר ביררה עד תום את פרשת "מין ומינויים" ועשתה ניקוי אורוות יסודי בעבודת הוועדה לבחירת שופטים, קודש הקודשים של הדמוקרטיה הישראלית; וכאשר תחנת גלי צה"ל ביצעה "משדר מיוחד" והתהדרה בהישג העיתונאי חסר התקדים שהביאה לה התובעת.

11. למרבה הצער, מתברר שפרשת השחיתות שחשפה התובעת "טלטלה את העצים" הלא נכונים, והובילה להתנכלות חמורה מצד מעסיקתה – הכל כפי שיפורט להלן.

12. כתוצאה מהתנכלות זו, נשארה התובעת לבדה למול כותניותם של אותם הגורמים שחשפה, אשר החליטו לתקוף אותה בתביעת "השתקה" בסכום עצום של למעלה מ-7 מיליון ש"ח! גם הנתבעת כאן, נתבעת באותה תביעת השתקה, אך זו בחרה להציג גירסת הגנה שגויה, חלשה וכמעט נטולת סיכוי כלפי התביעה, וזאת כאשר עומדות לה טענות טובות. בחירת קו הגנה קלוש זה נולדה, מן הסתם, כדי להבחין בין האחרים הנתבעים יחד עם התובעת לבין התובעת. המדובר בהפקרה מכוונת של הנתבעת ומתוך כך הצגה שלילית של מעשיה. המדובר בהפקרה שחשפה וחושפת את התובעת להוצאות משפטיות אדירות, כאשר התובעת נאלצה לשכור עורכי דין פרטיים על מנת להעמיד הגנה בתביעה האדירה שהוגשה נגדה – ועשויה לגרום לה (ולמדינה עצמה) לחיוב שגוי בפיצויים.

ג. העובדות הנדרשות לתביעה

ג.1. חשיפת פרשת השחיתות החמורה

13. במהלך דצמבר של שנת 2018, הגיעו לידיה של התובעת חומרים חדשותיים בעלי משמעות ציבורית אדירה. חומרים אלה העידו על עסקאות שוחד, לכאורה, בתוככי הרשות השופטת, בהן מעורבות שופטות ועובדים בכירים אחרים במדינת ישראל. חומרים אלה חשפו – בין היתר – עסקאות שוחד לכאורה בין יו"ר לשעת עורכי הדין לשעבר אפי נוח (להלן גם: "נוח") לבין כב' השופטת לשעבר אתי כריף. חשד לעסקת שוחד דומה אחרת עלה גם כן מאותם חומרים.
14. החומרים היו מצויים בטלפונים שהיו ברשותה ובבעלותה של חני נוח, אשתו (דאז) של נוח, אשר היו בעבר בשימוש של נוח. כבר בשלב זה חשוב לציין, התובעת לא לקחה חלק בפריצה עצמה וקיבלה מחני (או על פי הרשאתה) את החומרים שהיו מצויים בטלפונים עצמם, הנוגעים לענין הציבורי. המדובר בחומר חשוב ומשמעותי. על כך אין חולק בין הצדדים.
15. כעיתונאית, פעלה התובעת בהתאם לחובותיה האתיות ומסרה, באופן מיידי, את המידע שהגיע לידיה למנהליה במערכת החדשות של גלי צה"ל (מפקד התחנה דאז, מר שמעון אלקבץ). בנוסף למפקד התחנה, הוקם צוות מיוחד של עיתונאים בכירים לבחינה ועיסוק בפרשה החמורה. זאת ועוד, הייעוץ המשפטי של תחנת גליצ עודכן גם הוא על ידי מפקד התחנה והתבקש ליתן הנחיות כיצד יש להשתמש בחומרים הללו.
16. לאור חשיבות החומרים, פנתה התובעת לפרקליט המדינה דאז – עו"ד שי ניצן. פרקליט המדינה דאז הנחה את התובעת להגיש תלונה במשטרה והפנה אותה למחלקת להב 433. כבר באותו ערב התייצבו שוטרי משטרת ישראל ממחלקת להב 433 בביתה של התובעת, וזו מסרה את החומרים לעיונם של החוקרים. לאחר מכן נדרשה התובעת להגיע לתחנת המשטרה ולהגיש תלונה, כאשר הוצהר בפניה על ידי משטרת ישראל שהדברים שתאמר במשטרה לא ישמשו כנגדה.
17. למותר לציין שבכל השלבים הללו, התובעת לא פירסמה את המידע החמור שבידיה, הגם שיש בו עניין ציבורי רב שהנוגע לקודש הקודשים של הדמוקרטיה הישראלית. קשה להעלות על הדעת איזה עיתונאי אחר, אם בכלל, היה מתנהג בדרך מאופקת ולויאלית שכזו למערכת בה הוא עובד, כאשר גילוי עיתונאי שכזה מצוי בידיו.
18. במקום לפרסם את המידע, התובעת שיתפה פעולה באופן מלא עם כל הוראה ו/או הנחייה ו/או בקשה של הממונים עליה ו/או בעלי הסמכות בנתבעת ו/או הייעוץ המשפטי. ואכן, בשלב זה המערכת כולה עמדה לצד התובעת וגיבתה אותה ואת חשיפת הפרשה F תחנת גלי צה"ל (משרד הביטחון) לא נקטה נגד התובעת שום הליך – לא קריאה לבירור, לא שימוע, לא נזיפה ולא פיטורין. לא אז ולא היום.

19. אלא שיום אחד גילתה התובעת שעמדת המדינה השתנתה. חמור מכך, התובעת הפכה באחת להיות עבריינית נרדפת. המדינה החליטה שלא להגיש כתבי אישום נגד העבריינים לכאורה שנחשפו בפרשה, ובמקום זאת הועלו כלפי התובעת טענות עובדתיות חסרות שחר, לפיהן היא זו שפרצה לטלפונים של נוה ו/או שחזרה קבצים שנמחקו או שפורמטו במסגרתו.
20. למותר לציין כי, התובעת לא פרצה לטלפון של נוה, לא העבירה את הטלפונים לגורם שפרץ אותם, ועל פי הרשאת חני נוה קיבלה העתק מהחומר שהיה בהם בלבד.
21. מתברר שבמסגרת החומר שהיה בידי הפרקליטות שקיבלה את ההחלטה שלא לנקוט בהליכים כנגד נוה, הייתה גם "תרשומת" שנעשתה כנראה במייל של אדם בשם נדים עבוד שנעשתה כביכול ביום 28.2.2019 (כחודשיים לאחר מעשה) ובה דווח על שיחה שנתקיימה כביכול בין עו"ד יפעת תומר (היועצת המשפטית בה נועדו גלי צה"ל) עם רו (כנראה עו"ד רו נזרי – המשנה ליועץ המשפטי לממשלה).
- העתק תרשומת השיחה מצ"ב ומסומן **כנספת 1** לכתב התביעה ומהווה חלק בלתי נפרד מכתב תביעה זה (להלן: "**התרשומת**").
22. חשוב להדגיש בנקודה זו, כי התובעת מעולם לא פגשה את עו"ד יפעת תומר ולא מסרה לה כל מידע או גרסה בנוגע לאירועים. לפלא כיצד עו"ד תומר מסרה את הדברים האמורים (אם אכן אמרה אותם) בנוגע למעשיה של התובעת, במסגרת שיחתה עם עו"ד נזרי.
23. מן התרשומת עולה לכאורה כי הטלפונים היו מפורמטים, וכאילו התובעת מסרה הטלפונים לשחזור. חשוב לציין כי **המדובר בעובדות שאינן אמת**. התובעת לא יודעת כלל מה היה מצב הטלפונים, ולא היא מי שמסר אותם לפתיחה.
- המידע המצוי בתרשומת נרשם ע"י אדם שלכאורה לא היה חלק מן השיחה המדווחת והתרשומת לא נרשמה על ידי המשתתפים בזמן אמת – אלא על ידי גורם שלישי – מאוחר מאוד.
24. תרשומת זו מסתברת היא שעמדה ביסוד ההחלטה שלא להגיש כתב אישום כנגד נוה, וכיסוד (בלעדי) להחלטה להתנכל לתובעת ולא לסייע לה בהגנתה, כמפורט להלן. המדובר לכאורה בהחלטה מגמתית שהתקבלה, כנראה כדי להגן על נוה, אך מינייה וביה בהתעלם מזכויותיה של התובעת בידיעה שההחלטה פוגעת בה ושוללת ממנה זכויות העומדות לה.
- 2.ג. תביעה אזרחית מצד הנילון – והפקרת התובעת**
25. בחודש פברואר של שנת 2019 הגיש נוה תביעה נזיקית נגד מדינה ישראל, ונגד עובדי גלי צה"ל שלקחו חלק בפרשה, בסכום מופרז של למעלה מ-7,000,000 ₪ (להלן: "**תביעת נוה**"). העתק מכתב התביעה המתוקן בת"א 4585-02-19 מצ"ב ומסומן **כנספת 2** לכתב התביעה ומהווה חלק בלתי נפרד מכתב תביעה זה.

26. בהתאם לסעיף 7א לפקודת הנזיקין [נוסח חדש], היה ברור לכל עובדי גלי צה"ל שיש להם חסינות מפני תביעה זו, שהרי הטענות המפורטות באותו כתב תביעה נוגעות למעשים שעשו תוך כדי מילוי תפקידם כעובדי ציבור, ואף אחד מהם לא הייתה כוונה לגרום לנוה נזק ואף אחד מהם לא נהג בשוויון נפש לאפשרות גרימת אותו נזק.
27. **אלא שבעניין חושפת השחיתות העיקרית – לא כך היה הדבר.** ביום 19.12.2019 הודיעה המדינה לתובעת – במכתב של שתי פיסקות בלבד – שהיא לא תיוצג על ידי המדינה. כבר בשלב זה יובהר שהנימוקים שניתנו במסגרת החלטה זו הם מופרכים, מתבססים על תשתית ראייתית שאינה נכונה – שהוטחה בתובעת ללא כל הזדמנות לשימוע או מתן הזדמנות להפרכת ההאשמות נגדה.
28. היעדר הנימוקים בתודעת המדינה, כמו גם הטעות שבבסיס הקביעות העובדתיות שכן פורטו, הובילו את התובעת לפנות ביום 8.1.2020 בערר ובקשה לעיון מחדש בהחלטת הפרקליטות.
29. ביום 27.5.2020, התקבלה תשובת המשנה ליועץ המשפטי לממשלה (משפט אזרחי) עו"ד ארז קמיניץ. בתשובה זו, הסכים עו"ד קמיניץ שהחלטת המדינה מיום 19.12.2019 לא הייתה מפורטת מספיק, ומסר את פרטיה ונימוקיה.
- העתק מענה לבקשה לעיון מחדש מיום 27.5.2020 מצ"ב ומסומן **כנספח 3** לכתב התביעה ומהווה חלק בלתי נפרד מכתב תביעה זה.
30. מתברר שהמדינה בהחלטתה פעלה בהסתמך על אמירה אומללה שהושמעה מפי פרקליט המדינה שטיפל בענין הפלילי, ברשלנות רבתי ובהסתמך בעצמו כנראה על התרשומת האמורה שהינה תרשומת כביכול, שהתקיימה, כביכול, בין עו"ד רז ניזרי – המשנה ליועץ המשפטי – ואלי"מ יפעת תומר – ממחלקת הייעוץ והחקיקה של הפרקליטות הצבאית, שהועלתה על הכתב על ידי אדם שלא היה נוכח או עד לאותה שיחה, וגם זאת רק לאחר חודשים מקיזים (כביכול) של אותה שיחה. (לקרוא ולא להאמין).
31. באותו רישום מאוחר על ידי צד שלישי לשיחה, נטען כי אלי"מ תומר אמרה שהטלפונים שנמצאו היו מפורמטים, וכי התובעת פצחה ו/או פענחה ו/או שתזרה את המפורמט, או כי היה לה חלק כלשהו בשכאלה. **הכתוב בתרשומת זו בלתי נכון לחלוטין.**
32. חשוב להבהיר, שעל אף מהימנותו הנמוכה של מסמך מסוג זה, מעולם לא ניתנה בידי התובעת כל הזדמנות לסתור את האמור בו ו/או להציג ראיות התומכות בעמדתה, ממש כאילו בקשה המדינה לשלול מעצמה כל אפשרות לתיקון "הטעות" שנפלה. האמור לעיל נכון הן לעניין ההחלטה בעניין נוח והן לעניין ההחלטה שלא להגן על התובעת.
33. אם לא די בכך שהתובעת נזנחה ולא תיוצג על ידי המדינה, והמדינה לא לקחה על עצמה את תשלום הפיצויים שייפסקו בהליך (אם ייפסקו) – בשונה מכל שאר עובדי גלי צה"ל, בחרה המדינה בתביעה נוח עצמה בהגנה שפוגעת בטובתה שלה עצמה – ובלבד שהיא תפגע בתובעת יותר. למעשה, המדינה החליטה להימנע מלהיזקק לכל ההגנות הרבות, הטובות והגליטמיות הקבועות בדין, למקרה שכזה בדיק, ובחרה עבור העובדים האחרים שנתבעו בהגנת בדים חסרת שחר.

- העתק מכתב ההגנה שהגישה המדינה בשם הנתבעים 3-6 בתביעת נוח מצ"ב ומסומן כנספח 4 לכתב התביעה ומהווה חלק בלתי נפרד מכתב תביעה זה.
34. אין להבין בוודאי שאין להשלים עם החלטה שכזאת שנעשתה ללא שימוע, כאשר ברור שאילו הייתה התובעת מוזמנת לשימוע כלשהו הייתה מפריכה האמור מכל וכל.
35. כך לדוגמא, בחרה המדינה לטעון כי בהבדל מהתובעת אף אחד מעובדי גלי צה"ל האחרים לא ראה, בחן או עיין בחומר הרלוונטי, אלא שמעו כותרות בלבד מפיה של התובעת. הגנה זו שנבחרה, בוודאי אינה נכונה, ותקרוס מיד בחקירה הנגדית הראשונה.
36. מובן שהטענה שמפקדי גלי צה"ל, העורך והיועצים המשפטיים לא עיינו בחומרים בעלי חשיבות ציבורית כה חשובה במשך 7 ימים שלמים (ראו סעיפים 15-17 לכתב ההגנה שהוגש בתביעת נוח – נספח 4), היא קלושה ביותר. למותר לציין שאם טענה זו הייתה נכונה, היה בה כדי להעיד על נורמות מקצועיות מביכות ביותר (יצוין כי ברקאי מצוין בסעיף 7 לכתב הגנתו כי הוא ראה את החומרים האמורים).
37. מנגד, לתובעת בוודאי עומדת הגנה משפטית מצוינת לכל אחד מצעדיה ומעשיה בהקשר הרלוונטי ומכל מקום אין ספק שפעלה בתום לב, כמתחייב מתפקידה. ההגנה שעומדת לה, עומדת גם לכל יתר עובדי גלי צה"ל הנתבעים ואין בה כל חזית נפרדת בינה לבין יתר העובדים; ואין כל ניגוד עניינים ביניהם. לפיכך, אין גם כל שאלה של דיבור בקול אחד מטעם המדינה.
38. התנהלות הפרקליטות, הן זו שקיבלה ההחלטה בתיק נוח שיחסה לתובעת מעשים פסולים ללא שמיעתה, ובעיקר החלטת הנתבעת 2 שקיבלה ההחלטה בעניין ההגנה על התובעת ללא שמיעתה, הינם מעשה חמור, אינם מתיישבים עם חובותיהם על פי דין, נעשו שלא בתום לב, לכאורה, ומהווים בפועל מעשה התנכלות בתובעת כחופשת שחיתויות.
39. ביום 11.12.2022, פנתה התובעת למדינה פעם נוספת, וביקשה להפסיק את ההתנכלות אליה, שכולה תוצאה של היותה חושפת השחיתות העיקרית בפרשה, לבטל את החלטת המדינה שלא לייצג אותה בתביעת נוח, לממן את באי כוחה באותה תביעה ולהתחייב לשאת בכל הוצאה או דמי נזק שבהם תחויב. משלא התקבלה תשובה למכתב זה, לא נותרה בידי התובעת כל ברירה אלא להגיש תביעה זו.

ד. הטיעון המשפטי

ד.1. התובעת היא חושפת שחיתות

40. התובעת היא עובדת מדינה, וחשפה – בין היתר – כי עובדת מדינה בכירה אחרת נתנה ו/או קיבלה שוחד חמור וכי יש פגיעות חמורות במינהל התקין במינויים לאותם תפקידים בכירים.

41. אין חולק כי לחשיפת מעשי השחיתות החמורים, כמו גם התלונה עליהם, חשיבות ציבורית אדירה. כך קבעה המדינה בעצמה, עת הודיעה על אי-הגשת כתבי אישום נגד נוה וקרייף: "כבר כאן יש לומר, כי בשלב זה, של פתיחה בחקירה, הייתה הצדקה מלאה, נאף חובה, לקבל את החומרים משטייף, על אף שהושגו לכאורה בעבירה, ולפתוח בחקירה. לא ניתן היה להתעלם מהחשדות החמורים שעלו באותה עת לביצוען של עבירות שוחד וטוהר המידות, בעיקר בנוגע למינוי שופטים בישראל. רשיונות אכיפת החוק היו חוטאות לתפקידן ולאינטרס הציבורי, אם היו מותירות חשדות אלה ללא חקירה ובירור" (ההדגשות אינן במקור – א.ש.).

העתק החלטת גניזה בפרשה 1454/תיק פל"א 3316/19 מיום 21.3.2021 מצ"ב ומסומן **כנספת 5** לכתב התביעה ומהווה חלק בלתי נפרד מכתב תביעה זה.

42. כמו כן, בזמן אמת התייחסה המדינה לתובעת כחושפת שחיתות בעלת ערך ציבורי רב, ואף פרקליט המדינה בעצמו שקל לתת לה חסינות והגנה מלאה ליתר ביטחון. כן נקבע, כי לאור חשיבות חשיפת השחיתות, אם תידחה בקשת החסינות הרי שלא ייעשה שימוש נגדם בהודאותיהם או בחומרים שמסרו.

43. זאת ועוד. גם תחנת גלי צה"ל מצאה וראתה חשיבות אדירה בחומרים. הוקם צוות מיוחד של עיתונאים הבכירים של התחנה (מר רזי ברקאי, גבי נורית קנטי, גבי אילאיל שחר) על מנת לבחון את החומרים והמידע ולהכין משרד מיוחד, ככל ויותר הפרסום ובהתאם למגבלותיו. ואכן, ביום 16.1.2019 עלתה התחנה לשידור עם "משדר מיוחד", בו התהדרה התחנה בתוצריה העיתונאים של התובעת.

2.4. התנכלות המדינה לתובעת

44. כאמור לעיל, נקודת המוצא של עובד מדינה היא שיש לו חסינות מפני תביעות נזיקיות בקשר למעשים שעשה מתוקף תפקידו, אלא אם העובד עשה את המעשה בכוונה לפגוע או מתוך שוויון נפש לגרימת הנזק. שיקולים אלה מסתבר לא נשקלו כלל על ידי הפרקליטות בהחלטתה (!!!).

45. **התובעת לא התכוונה לפגוע בנוה, ולא נהגה בשוויון נפש.** ולעניין זה יובהר:

45.1. הטלפונים שנפרצו נזנחו על ידי נוה בביתה של חני נוה.

45.2. כל הפעולות שנעשו בטלפונים, עד כמה שנעשו, נעשו על ידי איש מקצוע על פי הוראת חני נוה.

45.3. משפיענוח הטלפונים נעשה על ידי גורמים אחרים (בעלי הזכות או לא), זומנה התובעת לעיין בחומרים שלדעת איש המקצוע היו בעלי ערך ציבורי משמעותי (בלשון המעטה).

45.4. באותו רגע, היו בידי התובעת חומרים בעלי חשיבות ציבורית אדירה. לכן, פנתה התובעת למפקד תחנת גלי צה"ל, לגורמים בתחנה, ליעוץ המשפטי ולבסוף גם לפרקליט המדינה. משהונחתה להגיש תלונה במשטרת ישראל, עשתה כן.

אף אחד מהצעדים האמורים אינו מהווה ואינו מעיד על כוונה לפגוע ו/או לגרום נזק, ואף לא מעיד על שוויון נפש לגרימת נזק.

46. משברור שבנסיבות אלה זכאית התובעת לחסינות עובדי מדינה על פי דין, הרי ששלילת החסינות כשלעצמה היא פגיעה בתנאי עבודתה כעובדת מדינה. יודגש כי שלילת החסינות היא התנכלות במספר צורות שונות:

46.1. המדינה בחרה שלא לייצג את התובעת.

46.2. המדינה בחרה שלא לממן את הגנתה, אף אם תיוצג בנפרד (כפי שנעשה לגבי אחרים).

46.3. המדינה מיהרה לקבוע שהיא לא תישא בדמי הנוק שייפסקו לחובת התובעת, אם ייפסקו.

46.4. חמור מכך, המדינה קבעה כי יש פסול במעשיה של התובעת, ללא כל הזדמנות לשמיעתה בהסתמך על מסמכים שנוצרו בפרקליטות עצמה על ידי גורמים חסרי כל ידיעה בעניין.

47. כל אחת מצורות אלה היא התנכלות בפני עצמה ופגיעה בתנאי עבודתה של התובעת.

48. אך אם לא די בכך, התנכלותה של המדינה בתובעת באה לידי ביטוי גם בכך שהיא מעולם לא אפשרה לה כל זכות שימוע לפני הפגיעה בתנאי עבודתה כעובדת מדינה כאמור. לעניין זה, תוזכר תשובתו של עו"ד קמיניץ מיום 27.5.2020 לטענה כי לא ניתנה לתובעת זכותה לשימוע (כמו גם לחוסר עניין לשימוע את הנדון לפני ההחלטה, ואת חשיבות זכות השימוע בעיניו):

יעבור לקבלת החלטת הפרקליטות שלא לייצג, גיבשה הפרקליטות הפלילית עמדה בעניין הפגיעה בפרטיות התובע במסגרת החקירה הפלילית. עמדה זו, שבאה לידי ביטוי בכתב החשדות נגד התובע, תחמה את העובדות הרלוונטיות בכל הנוגע להתנהלות, ועל פיה התנהלותך הובילה לפגיעה חמורה בפרטיותו של התובע. עמדת הפרקליטות הפלילית מבוססת על חומר החקירה שהיה בפניה, לרבות העדויות שנגבו ממך. נוכח עמדה זו נקבע כי למדינה לא קמה אחריות שילוחית למעשיך. לפיכך, ומשהבירור העובדתי לעניין זה הושלם על ידי הפרקליטות הפלילית, לא היה בשימוע כדי לשנות את ההחלטה על אי הייצוג.

עוד נמסר מהמחלקה האזרחית בפרקליטות המדינה כי ככל שהיה ניתן לך שימוע, הרי שהיה בכך כדי לאפשר לך למסור גרסה נוספת לאירועים שנחקרו במסגרת החקירה הפלילית. דבר זה יוצר קושי מובנה, שכן המדינה מחויבת לדבר "בקול אחד", ואינה יכולה לפעול בכובע שונה, כמייצגת בהליך אזרחי וכמאשימה. משכך, הפרקליטות לא הייתה יכולה להכריע בין שתי גרסאות ככל שיהיה פער בין הגרסה שנמסרה בחקירת המשטרה לבין הגרסה הנוכחית.

**זאת ועוד, משעה שגרסתך בעניין זה עשויה לעלות בהליך הפלילי, קבלת גרסה
נוספת והתייחסות אליה על ידי הפרקליטות האזרחית במסגרת הטיפול בהליך
האזרחי אינה אפשרית, מפני שהפרקליטות האזרחית תהיה מחויבת לקביעות
בהליך הפלילי "**

49. תשובה זו שגויה משני טעמים מהותיים: הטעם הראשון הוא שהמדינה מתבססת על קביעות שנעשו בהליך אחר, בו התובעת היא עדה ומתלוננת, ואין לה שם זכות שימוע שכן לא נעשה עימה כל דיון לגבי ייחוס אחריות כלשהי לה עצמה. מנגד, דווקא כלפי נוח – מושא חשיפת השחיתות – מומשה זכות השימוע באותו הליך, והוא זה שהביא בסופו של דבר לאי-הגשת כתב האישום נגדו. ואכן, פער זה בין המתלוננת לנילון, גרם לכך שהקביעות העובדתיות עליהן התבססה החלטת המדינה בקשר לתובעת הן שגויות.
50. ממילא, ברור שלא מדובר בקביעות עובדתיות פוזיטיביות, אלא בהשערות שהועלו במסגרת הערכת סיכויי ההרשעה של נוח. כך לדוגמא כתב עו"ד קמיניץ בסעיפים 27-28 לתשובתו כי "במקרה זה, הראיות היחידות שגיבשו את החשדות נגד נוח וכריף, ושהובילו לפתיחה בחקירה הופקו, לכאורה, תוך ביצוע עבירות פליליות של חדירה למחשב ופגיעה בפרטיות, והראיות שהופקו בהמשך, הן "ראיות נגזרות" לראשונות", וכן: "במקרה ייחודי זה, הסיבה היחידה לפתיחה בחקירה היא הראיות שהוגשו לכאורה בעבירה [על ידי אזרחים], בבחינת "הסיבה בלעדית אינן" (ההדגשות בציטוטים אינם במקור – א.ש).
51. ניתן לראות בקלות שהקביעה בהליך הפלילי, של לכאורה על בסיסה נשללה חסינותה של התובעת ולכאורה על בסיסה נוצר "קושי מובהק" להכריע בין שתי גירסאות, היא כלל אינה קביעה פוזיטיבית שהחלטה מנהלית יכולה להתבסס עליה.
52. הטעם השני לפגם בתשובת המדינה לדרישת התובעת למתן זכות שימוע, הוא העוול הכפול. המדינה טוענת בתשובתה ששימוע הוא חסר תועלת בנסיבות דנן משום ש"הבידור העובדתי לעניין זה הושלם" במסגרת דיון לקראת ההליך הפלילי שלא נתקיים. כלומר, היעדר השימוע שגרם לכך שנקבעה גירסא עובדתית לרעת התובעת בהליך הפלילי מבלי שניתנה לה זכות שימוע, הוא שמצדיק – לשיטת המדינה – את חוסר הצורך בשימוע בהליך האזרחי ומחייב להתעלם ממנו.
53. המשמעות של תשובה זו רק מחמירה ככל שמתעמקים בה. לשיטת המדינה, אם תינתן לתובעת זכות שימוע ויתברר שנפלה טעות באחת או יותר מהקביעות בהליך הפלילי, הבעיה היא הפרת החובה "לדבר בקול אחד". כלומר, לא הטעות בגירסת הפרקליטות הפלילית היא הבעיה – אלא גילוי הטעות לאחר שהמדינה כבר קבעה את "הקול האחד" שהיא צריכה להשמיע. עקביות ולא אמת.
54. במקום שהמדינה תברך על ההזדמנות לשימוע את טענות העובדת המסורה שלה, חושפת השחיתות, ובדיקה אם יש בה לשפוך אור נוסף על האמת, היא מעדיפה להתעלם מן האמת ולהעדיף אחדות בטעות.
55. וזו הנקודה – כי זו בדיוק תכליתו של השימוע – ולכן שלילת זכות השימוע אף היא פגיעה לבדה מהווה פגיעה בתנאי עבודתה של התובעת והתנכלות לה.

56. בשולי הדברים, יצוין כי היעדר השימוע בעניינה של התובעת יצר תקדים מסוכן אצל הנתבעת. כך, ביום 23.11.2022 התקבלו תלונות במערכת גלי צה"ל אודות התובעת, וזו הושעתה מסיקור הפיגוע שאירע באותו זמן – מבלי לברר את העניין מולה, מבלי לקבל את עמדתה ומבלי לגבות אותה אפילו במעט. למותר לציין שלאחר שביררו במערכת את התלונות, גילו כי לא הייתה כל הצדקה להשעיית התובעת ואף התנצלו בפניה.
57. ההתנכלויות הללו, והקשר שלהן לתלונה ולחשיפת השחיתות, בולטות עוד יותר כאשר שמים לב לפער הקיצוני בין עמדות המדינה ביחס לתובעת במהלך הזמן. כך, בזמן הגשת התלונה וחשיפת השחיתות, **שקלה המדינה להעניק לתובעת חסינות** ונקבע כי החשיפה הייתה בעלת ערך ציבורי כה רב שרשויות החוק היו חוטאות לתפקידן ולאיינטרס הציבורי אם לא היו חוקרות את ההליך.
58. באותה נשימה – "בקול אחד" – מבצעת המדינה "סיבוב פרסה" וקובעת שמעשיה של התובעת ראויים לשבחים, אך היא לא להגנה. ברור לכל ששינוי כה קיצוני בעמדת המדינה הוא מלאכותי לחלוטין, ועומדת מאחוריו מטרה אחרת.
- 3. ד. ההתנכלות היא בגלל חשיפת השחיתות**
59. למרבה הצער, ברור שההתנכלות לתובעת היא **בשל** התלונה שהגישה והשחיתות שחשפה.
60. על כך מעידים כל הפגמים המפורטים בהרחבה לעיל. אך בנוסף אליהם, חשוב לעמוד על ההגנה שבחרה לעצמה המדינה בתביעת נוח – הגנת בדים שנבחרה בכוונה על מנת לייצר הבחנה בינם לבין התובעת (היא ראתה את החומר והם לא!).
61. לתובעת, כמו גם לשאר הנתבעים בתביעת נוח, עומדות הגנות חזקות ויציבות מכוח חוק הגנת הפרטיות, תשמ"א-1981:
- 61.1. משלא ברור שהטלפונים היו בבעלותו של נוח, לא ברור שהייתה פגיעה כלשהי בפרטיותו.
- 61.2. בפגיעה (לכאורה) היה עניין ציבורי המצדיק אותה בנסיבות העניין (ולעניין זה ראו הציטוטים שהובאו לעיל). יצוין כי התובעת לא פרסמה את החומרים, בהיעדר הנחייה של היועצת המשפטית באותו זמן, אך ממילא הפרסום לא היה כוזב.
- 61.3. הפגיעה (לכאורה) נעשתה בתום לב, וכן לא הייתה אלא מסירת ידיעה לעורך אמצעי תקשורת כדי לבחון שאלת פרסום באמצעי התקשורת.
- 61.4. הפגיעה (לכאורה) נעשתה בתום לב, ותוך ביצוע עיסוקה של הפוגעת (לכאורה) כדין ובמהלך עבודתה הרגילה – ולא נעשתה בצורה של פרסום ברבים.
62. בחירתה של המדינה שלא לסמוך ידיה על הגנות טובות אלה, אלא לטעון שהנתבעים 3-6 "לא עיינו בחומרים שמצאה התובעת, במשך למעלה מ-7 ימים" היא החלטה גרועה, מוטעית, שנתקבלה בחוסר אחריות, ברשלנות, במקרה הטוב בחוסר מקצועיות, בחוסר עניין ובמקרה החמור בכוונת מכוון. מכל מקום יש לבטלה, לאיינה מן היסוד, ולפעול כמתחייב בדין, ולאפשר לתובעת כמו לכל יתר הנתבעים הגנה השמורה להם בדין.

ד.4. ההתנכלות לתובעת מפרה את חוק הגנה על עובדים

63. כאמור לעיל, התובעת היא עובדת מדינה שהגישה תלונה נגד עובדת מדינה אחרת (קריין). אין ספק שהתלונה הוגשה בתום לב – עם סבלנות רבה לחוות הדעת המשפטיות שהתעכבו – אין ספק שהתלונה נוגעת להפרת חיקוק, פגיעה בטוהר המידות או במינהל תקין ואין ספק שהתלונה הוגשה לרשות המוסמכת לקבל תלונה – משטרת ישראל.
64. חוק הגנה על עובדים (חשיפת עבירות ופגיעה בטוהר המדינות או במינהל התקין), תשנ"ז-1997 (להלן: "חוק חושפי שחיתויות") קובע הגנות מאוד ברורות על התובעת בנסיבות אלה:
- 64.1. איסור על המעסיק לפגוע בתנאי העבודה של התובעת.
- 64.2. איסור על הממונה מטעם המעסיק לפגוע בתנאי העבודה של התובעת.
65. לעניין זה יובהר כי הממונה מטעם המעסיק הוא מי שאחראי על ענייני עבודה מסוימים. במקרה דנן, ענייני העבודה הן הייצוג על ידי המדינה. לפיכך, הממונה מטעם המדינה שעליה לא לפגוע בתובעת היא הנתבעת 2 – פרקליטת מחוז מרכז (אזרחי), שבסמכותה להכריז על חסינות עובד מדינה לפי סעיף 7 לפקודת הנזיקין [נוסח חדש].
66. כידוע, הפרת ההגנה על המתלונן, הן על ידי המדינה והן על ידי פרקליטת מחוז מרכז (אזרחי), היא עוולה אזרחית ועבירה פלילית. כמו כן, בנסיבות שפורטו לעיל, ברור שהתובעת הרימה את הנטל הנדרש במשפט על פי הדין להעברת הנטל לשכמי הנתבעים.

ה. הסעדים המבוקשים

ה.1. סעד הצהרתי

67. לאור כל האמור לעיל, ברור שהתובעת פעלה בהתאם לכל ההנחיות וחוות הדעת המשפטיות שקיבלה. המדובר במעשה שחיתות חמור מאין כמותו, עמוק בתוך מערכת שלטון החוק. שחיתות שיש לעקרה מן השורש.
68. ברור גם כי התובעת לא פרצה את הטלפונים שבנדון, לא פרסמה את החומרים שבהם, חיכתה לחוות הדעת המשפטיות, וכו'.
69. במיוחד בהתחשב בשבחים שקיבלה התובעת בזמן חשיפת השחיתות, ברור שהתנהגותה של התובעת אינה חריגה עד כדי הצדקת שלילת החסינות – בפרט מול הנילון שחשפה.
70. לפיכך, מתבקש בית הדין הנכבד ליתן סעד הצהרתי המורה כי לתובעת חסינות עובדי מדינה לפי סעיף 7א לפקודת הנזיקין [נוסח חדש]. כן מתבקש בית הדין הנכבד לקבוע כי הנתבעת זכאית להגנה על חשבון המדינה שבין היתר תהיה גם חייבת לשאת בכל דמי נזק שתחויב בו התובעת בקשר להליך זה.
71. לחלופין, מתבקש בית הדין הנכבד לקבוע כי החלטת פרקליטת מחוז מרכז (אזרחי), הנתבעת 2, מיום 19.12.2019 בטלה בשל הפגמים הרבים שנפלו בה כמפורט לעיל, ולאור היותה התנכלות לחושפת שחיתות.

ה.2. צווי עשה

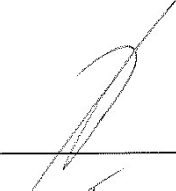
72. לחלופין, מתבקש בית הדין הנכבד לעשות שימוש בסמכותו לפי סעיף 3(א)(2) לחוק חושפי שחיתויות וליתן צווים המורים לנתבעת לחדול מההתנכלות לתובעת כחושפת שחיתויות ו:
72.1. לייצג את התובעת באמצעות פרקליטות המדינה ו/או לממן את הגנתה של התובעת, ולשפות אותה עבור שכר הטרחה שהיא חבה בו עד היום.
72.2. להודיע בתביעת נוח כי המדינה תהא חייבת בכל תשלום ו/או דמי נזק שייפסקו לחובת התובעת.

ה.3. פיצוי עונשי לפי חוק חושפי שחיתויות

73. בית הדין הנכבד מתבקש לעשות שימוש בסמכותו לפי סעיף 3(א)(1) לחוק חושפי שחיתויות ולחייב את הנתבעות (ביחד ולחוד) בפיצוי עונשי בסך של 500,000 ₪, וזאת בשל חומרת ההפרה כאמור, הפקרת חושפת השחיתות והצבתה למול העברייין (לכאורה) שחשפה.

ו. סיכום

74. אשר על כן, מתבקש בית הדין הנכבד לזמן את הנתבעות לדין ולחייבם בסעדים שלעיל. כן מתבקש בית הדין הנכבד לחייב את הנתבעת בהוצאות ממשיות, לרבות שכ"ט עו"ד ומע"מ בגינו.
75. בית הדין הנכבד מתבקש ליתן לתובעת רשות לפיצול סעדים לפי סעיף 26 לתקנות בית הדין לעבודה (סדרי דין), תשנ"ב-1991, ולהורות כי התובעת תוכל לשוב ולתבוע סעדים (ולמען הזהירות – גם עילות) שלא נתבעו בתביעה זו. הטעם להגשת תביעה נפרדת זו נעוץ בעובדה כי העילה עלולה להתישן, אם לא תוגש התביעה בעילה זו לפני חלוף 3 שנים מיום היווצרה. למניעת ספקות ולפי שהנחת התובעת היא כי ניתן לייחס את תחילת ההתנכלות גם להחלטת הפרקליטות מיום 19.12.2019 – מוגשת תביעה זו לאלתר.
76. לבית הדין הנכבד הסמכות העניינית והמקומית לדון בתביעה לאור מהותה, ובהתחשב במקום ביצוע עבודתו של התובעת.
77. התובעת כזכור (סעיף 39 לכתב תביעה זה) פנתה במכתב אל הנתבעות ליתן אפשרות להימנע מן ההליך, אך לא נענתה ומכאן התביעה.

דן שבל, עו"ד

צבי גלמן, עו"ד
ב"כ התובע

אריאל שמר, עו"ד

ש\10\1177